

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXVII. (21)

No. (št.) 48

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

28. novembra 1968

Zastava družni

Ob letošnjih proslavah narodnega praznika je imel dr. Miha Krek tudi v Mendosi na slavnostnem zborovanju, 3. novembra, izredno pomemben govor, ki je napravil zaradi jasnosti na vse poslušalce globok vtis. Glavne misli govora bomo objavili v posameznih številkah. Začenjamo s prvim delom, o slovenski zastavi:

I.

Zastavo ste blagoslovili. Narodni praznik, 50-letnico narodnega osvobodjenja praznujemo z dnem slovenske zastave. Naj neje velja predvsem teh nekaj minut naše skupne misli!

Zastava gre naprej. Kdor gleda v tla ali pa nazaj, zastave ne vidi. Zastava nam dviga oči visoko. Dviga duha naprej. Zastava družni. Zastava sama ne hodi. Družni tiste, ki so enega srca, ene misli, enega duha. Zastava vodi navadno urejene čete, ki trdno skupaj drže; ki točno vedo, kaj hočejo; ki vedo za svoje ideale in za svoje cilje.

Slovenski narod s slovensko zastavo ve za svoj ideal in svoj cilj. Obnavlja ga na ta narodni praznik leto za letom, v vseh razmerah življenja, na rodni grudi in v tujini, v mladosti in starosti, v veselju in žalosti.

To je naš praznik. Zato ga imamo, zato ga slavimo. Ta dan mislimo, kako bomo izpolnili svojo slovensko zavest. Ta dan delamo načrte, kako bomo v prihodnjem letu ustvarjali za nove rodove; mislimo na novo — slovensko pesem, slovensko čutenje, slovensko občudovanje, slovensko znanje, slovensko veselje, slovensko umetnost, slovensko znanost in poznanje Slovenije.

Ta dan se skušamo dokopati do resnične podobe stanja, v katerem smo, da razumemo razmere in bi jih mogli izkoristiti za najlepše in najvišje dobro rodu, ki dorašča v Sloveniji. Kajti vsak rod si mora na novo priboriti svojo svobodo, svojo zastavo.

In mi smo rojeni v čas, izredno težak čas. Zato ne klonimo! Ponosni smo in hvaležni Bogu za toliko odklono, da nam je naložil to strašno trpljenje, tako težko življenje, tako silno odgovornost pred bodočnostjo.

Vsa ta leta, odkar smo začeli križev pot v začetku druge svetovne vojne do današnjega dne, so dokaz — so film, ki dokazuje, da je Slovenija neugnana, da je neugnana njena krščanska civilizacija in njena volja za ohranitev svobode, za ohranitev svobodnega naroda, za ohranitev čim večje neodvisnosti tega naroda, za ohranitev naše matere domovine. Vsa ta leta so dokaz, da smo pri vsej svoji majhnosti in skromnosti nezlomljivi in neuničljivi.

Tem lepše bo vihrala slovenska zastava med nami, čim trdnjša bo naša četa v samodisciplini, v demokratični slogi. Z vtrajnostjo se otepaamo boleznim emigracije, ki so: razprtje in razdvajanje. In če si moramo danes izprašati vest, bi rekli, da res nima prav nobenega smisla, da ubijamo in zglablamo čas; pa kvarimo dobro voljo morda zaradi prepiranja o preteklih dogodkih; tudi zaradi prepiranja glede napak in grehov, ki smo jih storili med vojno, med okupacijo, ob vojni, po vojni. Raje gledamo na bistveno, osnovno potezo slovenskega revolucionarnega boja, ki je brez dvoma čista in lepa bila v preteklosti, je lepa in čista danes in bo vse čase. Glejte, tudi v tistih odtenkih, kjer je morda bilo kakemu narodu, kakemu politiku, kakemu državljanu vaše zadržanje težko razumljivo, se danes vse bolj jasni in vse bolj potrjuje, da so vsi protikomunistični Slovenci ravnali prav! Nacizem in fašizem gotovo ne zaslužita z nobene strani niti najmanjšega izvzetka, da bi bila kako manjša zlo. Zlasti nacizem, ki nam je sežgal toliko duhovnikov, toliko očetov in mater, toliko naših junakov, toliko naših delavcev v svojih pečeh; ki je kuril naše knjižnice, naše zgodovinske zakladnice, naše dokumente in imel izključen namen izbrisati naše ime iz zemljevidov. Gotovo ne mislim s tem, kar zdajle rečem, niti za dlako zmanjšati svojega mnenja in obsojbe nacizma in fašizma, ki sta nas

DE GAULLOVA BITKA ZA REŠEVANJE FRANKA

General De Gaulle, ki je te dni praznoval 78-letnico svojega življenja, se je sedaj spustil v nevarno bitko v svojih prizadevanjih, da bi Franciji povrnil nekdanjo gospodarsko in politično veličino. V vprašanju je francoski frank in rešitev francoskega gospodarstva sploh. General De Gaulle tu ni maral poslušati nasvetov gospodarskih strokovnjakov deseterih najbogatejših držav na svetu ter je odklonil njihov predlog za razvrednotenje sedanje francoske valute za 10%. Napovedal je ukrepe, s katerimi da bo Francija sama uredila svoje gospodarske in denarne zadeve. Izid tega boja je negotov ter lahko prinese De Gaulle — če ne bo uspel — prav za zaključek njegove politične kariere največji politični poraz.

Zadeva je naslednja: V Franciji je gospodarska kriza postajala vedno večja. Majski in junijski dogodki, ko je bila država na robu državljanske vojne, so jo še povečali. Prav tako inflacionistično 15% povečanje plač delavcem in nameščencem. V oktobru so spekulanti padanje vrednosti franka začeli izkoristiti v taki meri, da so sprožili beg kapitala v inozemstvo, zlasti v Zahodno Nemčijo. Francija je utrpela v zadnjih šestih mesecih izgubo večine svojih deviznih rezerv v zlatu. Te so se zmanjšale od nad 6 milijonov na manj kot štiri milijone. Z vedno večjim padanjem vrednosti franka je naraščala vrednost nemške marke.

Ker sta frank in marka kot glavni evropski valuti tesno povezani s svetovnimi valutama dolarjem in šterlingom, so se zaradi ohranitve stabilnosti na svetovnem denarnem trgu pretekli teden zbrali v Bonnu predstavniki deseterih najbogatejših držav na svetu. Sprejeli so vrsto predlogov za rešitev francoskega franka. V prvi vrsti so te države odločile priskočiti Franciji na pomoč z izrednim kreditom 2000 milijonov dolarjev. Prispevki posameznih držav so naslednji: Zahodna Nemčija 600 milijonov, ZDA 500, Italija 200, Vel. Britanija, Belgija, Kanada, Nizo-

zemska, Švica in baltske države po 100 milijonov, Japonska in Mednarodna plačilna banka po 50 milijonov dol. Dvatisočmilijonski kredit je mogoče še zvišati. Razen tega je Zahodna Nemčija za rešitev franka doprinesla še sama to žrtev, da je izdala ukrepe za znižanje salda svoje visoke plačilne bilance na ta način, da je uvedla posebne 4% takse za svoj izvoz ter uvedla razne ukrepe proti navalu inozemskega (v glavnem francoskega) spekulativnega kapitala v Zahodno Nemčijo. Predstavniki deseterih najbogatejših držav na svetu, ki skrbje za denarno stabilnost v svetu, so francoski vladi prepustili, da sama izda take ukrepe za rešitev franka, kakor jih sama smatra za najbolj primerne. Svetovale in predlagale so ji pa kot najuspešnejšo rešitev razvrednotenje franka za 10%.

Ta načrt je De Gaulle 23. t. m. zavrnil, čeprav je bila večina njegovih ministrov za 9,7% razvrednotenje narodne valute. To možnost je De Gaulle odklonil z zatrdilom, da je „razvrednotenje najslabši od vseh absurdov“. Za rešitev franka je napovedal tele ukrepe: Državni izdatki se morajo takoj znižati za 5.000 milijonov frankov, uvaja se stroga kontrola nad trgovanjem z devizami, nad cenami in plačili. Davki se bodo povečali, izvoz je treba pospeševati. Končno je De Gaulle napovedal, da bo neizprosno zatrl sleherni poizkus neizpolnjevanja izdanih odredb za rešitev franka.

De Gaullovo odločitev za nerazvrednotenje franka so obsodili francoski poslovni ljudje, vsi sindikati ter vse opozicijske politične stranke. Vsi napovedujejo odločno kampanjo proti napovedani De Gaullovi gospodarski politiki, s katero ga bodo rušili na vseh straneh.

V uspeh najnovejših De Gaullovi ukrepov močno dvomijo tudi v inozemstvu. Žele mu uspeh, vendar odkrito priznavajo, da lahko njegovo najnovejše zadržanje povzroči v denarnem gospodarstvu popolno zmešnjavo ne samo v Franciji, ampak tudi v svetu.

Obisk ameriškega in britanskega veleposlanika v zun. ministrstvu v Beogradu

Ameriški in britanski veleposlanik v Beogradu C. Burke Eldrick in Terence Garvey sta dne 25. t. m. brez predhodne napovedi obiskala zunanje ministrstvo v Beogradu ter imela razgovor s podtajnikom tega ministrstva Mišom Pavičevićem.

O svojem razgovoru z njim nista dala nobenega pojasnila časnikařem, pa tudi zunanje ministrstvo ni objavilo o obisku obeh veleposlanikov nobenega poročila.

Kljub temu sodijo, da je ta nenadni obisk v zvezi z nevarnostmi, ki jih za Jugoslavijo predstavlja Sovjetska zveza. Ta svojega sovražnega razpoloženja do sedanjih jugoslovanskih komunističnih oblastnikov niti malo ne prikriva. To je npr. javno pokazal sovjetski zastopnik na zadnjem zased. UNESCO v Parizu, ko je med govorom ing. Marka Bulca, vodje jugoslovanske delegacije, vstal in demonstrativno zapustil dvorano.

Zadnja poročila v listih navajajo, da so sovjeti v zadnjem času napravili večje premike svoje vojske zlasti na Madžarskem ter da so prav sedaj zbrani predstavniki komunističnih držav članic Varšavskega pakta pod predsedstvom sovjetskega maršala Ivana Jakubovskega v Romuniji zaradi priprav za velike vojaške vaje oboro-

ženih sil Varšavskega pakta v Romuniji in na Madžarskem. Te vojaške vaje naj bi bile odgovor Atlantske zvezi na njene zadnje sklepe o povečanju njenih oboroženih sil zaradi sovjetske zasedbe Češkoslovaške. Vsi ti vojaški posveti in akcije so naperjeni in prvi vrsti proti Romuniji in Jugoslaviji.

Sedanji oblastniki v Jugoslaviji so na sovjetske grožnje odgovorili z vojaškimi pripravami ter s pripravo prebivalstva na splošno gverilsko vojskovanje. Jugoslavija ima trenutno pod orožjem 250.000 mož. To število je pa možno pošestoriti.

Na zadnjem zasedanju Atlantske skupnosti je bilo sklenjeno, da bi morebitni sovjetski napad na Romunijo, Jugoslavijo ali Avstrijo predstavljal dejanje, pri katerem zahodna demokratska obrambna ustanova ne bi mogla ostati ravnodušna.

Češkoslovaška vlada je objavila nove omejitve svobode. Tako bo v bodoče zelo težko dobiti dovoljenje za potovanje v inozemstvo. List češke komunistične partije Rude pravo v članku napoveduje kazni za tiste, ki se na bi pokoravali novi partijski liniji. Pravi, da mora imeti partija pogum, da izključi vsakogar, ki ne odobrava nove partijske linije.

zašli v kakršne koli partizanske formacije med revolucijo! — Spoštovanje pred vsemi, ki so se idealno borili za slovensko svobodo in v kateri koli obliki delali zanjo. Čas je že, da se nehamo razlikovati po svojih nekdanjih ocenitvah te ali one grupacije! Čas je že, da se obnovi tisto stanje, ki je v času revolucije dejansko bilo: vse slovensko demokratično ljudstvo je v taboru svobode; nasprotniki so samo njegova malenkostna komunistična manjšina. Demokratični Slovenci, doma in na tujem, strnjeni za slovensko zastavo, imajo bodočnost v svobodi.

Promesa britanica a la UN

Gran Bretaña prometió resolver durante los próximos años el status de los territorios que aún están bajo su administración, y entre ellos mencionó a las islas Malvinas. El representante británico ante la comisión de Teritorios en Fideicomiso y Teritorios no Autónomos, D. E. T. Luard, habló al comenzar el debate sobre el consejo de Administración Fiduciaria que incluye entre otras cuestiones las referentes a las Malvinas, Gibraltar y Belice. Luard no hizo mención alguna a Gibraltar, lo que se consideró como un desaire hacia España. Se hizo, sin embargo una referencia bastante larga a las Malvinas, señalando que "el gobierno de Gran Bretaña continúa las negociaciones con el gobierno de la República Argentina de acuerdo con la resolución de la asamblea general 2065, del vigésimo período de sesiones, con vistas a lograr la solución pacífica de la cuestión lo más pronto posible."

Britanska obljava pred Združenimi narodi

Velika Britanija je pred Združenimi narodi obljubila, da bo v prihodnjih letih uredila položaj vseh tistih področij, ki so še pod njeno upravo. Med temi področji je navedla tudi Malvinske otoke.

Britanski zastopnik D. E. T. Luard je govoril pred komisijo za fidejkomisna področja in tista ozemlja, ki še niso avtonomna, in to na začetku razprave v svetu za fidejkomisno upravo o vprašanih, ki se nanašajo na Malvinske otoke, Gibraltar in Belice. Luard Gibraltarja sploh ni omenjal, kar predstavlja omalovaževanje Španije. Je pa dosti dolgo govoril o Malvinih ter navajal, da bo britanska vlada nadaljevala razgovore z vlado Republike Argentine v smislu resolucije glavne skupščine št. 2065 dvajsetega rednega zasedanja z namenom, da bi čimprej prišlo do mirne rešitve tega vprašanja.

Novo sovjetske grožnje in spletke

Na zadnje zasedanje Atlantske zveze in njeno svarilo, da bo vsak bodoči sovjetski napad na neodvisnost držav v Evropi „ustvaril mednarodno krizo z velikimi posledicami“, so sovjeti odgovorili z novimi grožnjami. Po zatrdilu sovjetov bo vsaka akcija NATO povod za „represalije Sovjetske zveze s članicami Varšavskega pakta za utrditev varnosti držav socialistične skupnosti“.

Da svetovni komunizem tudi v bodoče ne bo miroval, napovedujejo priprave konference svetovnega komunizma, ki bo maja prihodnjega leta v Moskvi. Za to konferenco so sovjeti pridobili večino komunističnih strank na zadnjem sestanku v Budimpešti, čeprav

z nekaterimi kot n. pr. s francosko in italijansko partijo, še niso povsem izgledali nesoglasij zaradi zasedbe Češkoslovaške. Na moskovskem zasedanju bodo sovjeti skušali priti na dan z novo obliko pridobivanja zlasti razumnikov v svetu za cilje komunizma, ker je takojmenovani Svet za svetovni mir izgubil privlačnost ter je povsod že tudi preveč diskreditiran v svetu. Zato ga sovjeti nameravajo opustiti, namesto njega pa ustanoviti „svetovno protimperialistično fronto“. Z njo bodo po svetu širili s koristnimi bedaki in sopotniki sovraštvo proti ZDA, delali za cilje svetovnega komunizma in pokrivali imperialistično komunistično politiko Moskve.

I Z T E D N A V T E D E N

V Venezueli bodo v nedeljo 1. decembra volitve novega predsednika republike. Za naslednika sedanjega predsednika Raúla Leonija se poteguje 6 kandidatov. Kandidat vladne Demokratske akcije je Gonzalo Barrios, Krščanske demokracije — COPEI dr. Rafael Caldera, Ljudskega volivnega gibanja Beltran Prieto in Fronte zmage Miguel Angel Burelli Rivas. Poleg teh glavnih štirih kandidatov sta še industrijalec Aleksander Hernández in bivši časnikar German Gorregales. Volivna kampanja je bila ostra ter je na nekaterih mestih med političnimi nasprotniki prišlo tudi do večjih spopadov.

Ameriško šesto mornarico v Sredozemskem morju sestavlja 60 ameriških vojniških ladij, sovjeti pa imajo sedaj v Sredozemskem morju že 55 svojih vojniških ladij, ki imajo v glavnem svojo bazo v Aleksandriji.

Sovjetska zasedba Češkoslovaške le ni šla povsem po izdelanih načrtih. To zasedbo bi namreč morala spremljati zarota sovjetom naklonjenih partijcev

med Čehi samimi, ki bi morala strmo-glaviti Dubčka in njegove sodelavce, se polastiti vlade in sprejeti sovjetsko vojsko kot osvoboditeljico. Zarotniki so pa v zadnjem trenutku odpovedali ter so se enostavno razbežali. Tako sovjeti ob prihodu niso imeli nikogar, na kogar bi se lahko naslonili.

V Egiptu so zaradi dijaških nemirov zaprli vse univerze.

V arabskem delu Jeruzalema so arabski nacionalisti dne 22. t. m. povzročili na javnem trgu teroristično dejanje, pri katerem je izgubilo življenje 12 ljudi, 55 je pa bilo ranjenih. Izraelci so zaradi atentata zaprli nad 500 Arabev.

Vrhovno sovjetsko sodišče je potrdilo večletne zaporne ali konfinacijske kazni za Pavla Litvinova, nekada biv. sovjetskega zunanjega ministra Maksima Litvinova, za Lariso Danielovo, ženo zaprtega pisatelja Julija Daniela ter za Konstantina Babicega zaradi obsodbe sovjetske zasedbe Češkoslovaške.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Zunanji minister dr. Nicanor Costa Méndez bo v soboto, 30. t. m., sprejel lorda Chalfonta, ministra v britanskem zunanjem ministrstvu, ki se trenutno mudi na Malvinskih otokih, kjer se hoče na lastne oči prepričati o razpoloženju 2.200 Angležev glede bodoče usode teh otokov. Kot znano, te otoke smatra Argentina za sestavni del svojega državnega področja. Zun. minister dr. Nicanor Costa Méndez je prejšnji teden izjavil, da argentinska suverenost nad temi otoki pač ne more biti odvisna od razpoloženja ljudi, ki sedaj žive tam, ampak je to zadeva, ki jo morata rešiti obe vladi.

Veliki pesnik Nicaragua Rubén Darío je dobil v Buenos Airesu lep spomenik. V tem mestu mu ga je odkril v petek, dne 21. t. m., zunanji minister Nicaragua.

V mestu Campana v prov. Buenos

Aires je 22. novembra začela obratovati najnovejša petrokemična tovarna podjetja Carboclor s privatnim in državnim kapitalom.

V Buenos Airesu in tudi po večjih mestih v notranjosti države je bilo letos več drznih roparskih napadov na razne banke, iz katerih so roparji samo letos odnesli nad 600 milijonov pesov. Zadnji tak večji napad je bil na podružnico Banco Popular Argentino v Liniersu, odkoder so roparji odnesli 57 milijonov pesov. Policiji se je pred dnevi posrečilo prijeti več razbojnikov, med katerimi so tudi roparski napadalci na razne denarne zavode.

V Argentini sodijo letošnji pridelek žita na 8 milijonov ton.

V Buenos Airesu smo imeli v soboto, 23. t. m., 34.6 stopinj C ter je bil to doslej najbolj vroč dan v letošnjem letu.

Zapirajo se šolska vrata

Misli staršem in mladini ob zaključku slovenskih šolskih tečajev

„Ne za ocene, za življenje se učimo!“

To pomembno življenjsko napotilo nam je večkrat ponovil naš profesor matematike, ko je spoznal, da se je nekdo naučil le preveč „papirnato“ ali da ni dajal snovi dovolj važnosti. Če bi bili vse, kar so nam nudili v šoli, sprejemali res s pravo življenjsko resnostjo in ne opuščali možnosti poglobitve v dragoceni svet znanja, bi se bili okoristili z mnogo več neprecenljivega bogastva, ki ga v življenju nikdar ni preveč.

Znati nekaj — daje človeku v občestvu poseben položaj in ga usposablja za določene dejavnosti. In znati nekaj več kot drugi — ga dviga nad ostale in mu daje prednosti, ki jih drugi nimajo. Do znanja pa vodi pot le preko vztrajnega in temeljitega študija. Edino resna prizadevanja in žrtvovanje plehke udobnosti lahko privedejo do uspeha. Trdne volje je treba, da človek prepleza zidove udobnosti, nereznosti, površnosti, odlašanja in prestavljanja. Lahka reč je postavljati visoke cilje, težje jim je ostati zvest, vztrajen in neomajen do konca — jih doseči.

Zavest pomembnosti cilja krepi vztrajnost. Če je pri tem še podpora doma, ki vzpodbuja, podpira, priliva ogejn optimizma, bo šla pot preko težav z lahkoto. Dom in šola se bosta dopolnjevala, kajti eno brez drugega ne bo rodilo zrelih uspehov.

Vsaka pot do znanja, vsak študij je trdo delo. Eden ga laže opravlja ko drugi, v glavnem pa zahteva vsega človeka, osredotočenega in zavedajočega se resnosti svojega dela. Prav ta zahtevnost po „celeu človeku“ predstavlja žrtve in težo dela.

Pod to mnogi omagajo in odpadejo — ostanejo na pol poti. In ta ne pomeni nič s končnim ciljem, ki je še daleč, nikoli dosežen.

Delamo in sejemo v ljudskošolskih tečajih, srednješolskih učilnicah, v univerzitetnih predavalnicah. Mnogo koristnega dela, še več vrženega klenega semena. V njih se ponuja naša najdražja dediščina.

Mnogi mladi ljudje, ki jim je vse pripravljeno in ponujeno, da bi si z resnim študijem pridobili znanja, ga čisto ne marajo prav iz strahu pred žrtvami in trdim delom. Kadar gre za slovenske stvari (jezik, zgodovina, kultura) se izgovarjajo, da jim to nikdar ne bo koristilo, da je brez praktične vrednosti. Pri tem se ne zavedajo, da bi jim prav to dajalo popolnost in svojskost njihovi osebnosti, jih razlikovalo od drugih in jih dvigalo nad druge. Bili bi nekaj, česar drugim ni dano biti: Slovenci ne le po krvi, ampak tudi po duhu in svojskosti duhovne bogatije, izpopolnjeni in plemeniteni z vsemi modrimi pridobitvami sveta, v katerem živimo. Kaka bogatija se nudi naši mladini!

Navezujem te misli na bližnji konec šolskega leta v naših šolah in tečajih: da bi dal priznanja zvestim in aa

bi opogumil še druge, da bi se nam po sončnih počitnicah v novem šolskem letu pridružili. Morebiti polagamo pred očene in študente kake stvari, ki so manjše vrednosti. Na drugi strani pa jim nudimo težo bogatije, ki jih napoljuje, oblikuje, kreše in jim daje notranjo podobo, za katero so prikrajšani vsi oni, ki stoje ob strani. Žrtve je za starše in dvakratna žrtve za mlade, ki hodijo v te tečaje. Prvi cenijo njihovo pomembnost, drugi se s ponosom in hvaležnostjo ozirajo nanje, ko jim je dana samostojna presoja dolge poti, ki jih je oblikovala za življenje. Vsi, ki priznavamo duhu prvenstvo pri oblikovanju človeka, smo veseli vsakega, še tako drobnega doprinosa k izpopolnjevanju naše mladine. Preko nje to naša kontinuiteta živela ali razpadla v nič. Iz nje bodo rasli tisti, ki bodo naše dobro ime in kvaliteto predstavljali v svetu — ali pa bomo kljub snovni

Protest slovenskih kulturnih delavcev

Več slovenskih kulturnih delavcev, med njimi Matej Bor, Francè Bevk, Božidar Jakac in Josip Vidmar je v ljubljanskem Delu pod naslovom „Demokracija — dà, razkroj ne“ objavilo protest zoper pisanje lista slovenskih študentov Tribuna, ki jo urejuje Dimitrij Rupel.

Na straneh Tribune je namreč zadnje čase mogoče zaslediti besedišče, ki se uporablja le v bežnicah. Po pisanju omenjenega lista naj bi bila usoda južniške slovenske kulture v rokah pocestnic in lumpenproletariata. V zadnji številki Tribune je namreč objavljen „manifest kulturne revolucije“. V njem je rečeno, da je treba z vsemi sredstvi fizično in duhovno iztrebiti vse ustvarjalne sile buržuj-proletariata. Kulturo je treba poveriti srpu in kladivu, še poprej pa oboje položiti v roke do sedaj deklariranih elementov — lumpenproletariata, prostitutk in postopačev, ki naj žanjejo in razbijajo drobnoburžujske in buržoazno-proletarske glave.

Slovenski kulturni delavci ta način pisanja odločno odklanjajo. Ogorčeni so, da je „manifest“ izšel na straneh študentovskega glasila, za katerega je znano, da so njegovi uredniški člani Zveze komunistov. Tribuna ne finansira — pravijo podpisniki protesta — kako zaplotniško inozemstvo, marveč jo vzdržuje družbeni denar. In prav to družbo, ta buržuj-proletariat, ki listu omogoča izhajanje, pisec „manifesta“ neokusno napada. Vsekakor udobna zamisel kulturne revolucije, ki naj jo do končne zmage povedejo tekoči računi njenega nasprotnika.

„Ni dvoma — beremo v protestu — da smo buržuj-proletarci mi, občani naše konkretne današnje družbe, to je vsi tisti, ki v tej družbi karkoli ustvarjajo ali proizvajajo. Preprosteje povedano, buržuj-proletariat je po mnenju pisca „manifesta“ današnji delavski razred in pa seveda deloma inteligenca, nad katero je treba — v imenu neprestane revolucije — naščuvati lumpenproletariat, to je tiste, za katere je značilna delomrznost, nedružbenost in neproduktivnost.“

Prav tako podpisniki protesta od-

bogatiji in bahaški udobnosti kaj kmalu zapisi v pozabo in molk.

Mislim, da bodo od vseh vedno kvalitetnejši in vztrajnejši tisti, ki bodo izšli iz naših šol — tečajev, ker bodo zrasli iz volje, žrtve in dela v uspeh. Tudi sem prepričan, da bodo „irpžnejši in prizadenejši“ oni, ki zorijo v teh tečajih, ker se pojijo s pijačo kulturnega napoja, kateri je, žal, drugim odvzet. In prav to daje živo pomembnost in upravičenost tem tečajem!

Uspehi so vidni povsod: v osnovnošolskih učilnicah in v razredih srednješolskega tečaja. Pa tudi na slovenskem oddelku univerze. Dela je ogromno, prizadevanja so resna in setev obeta zoreti v bogato žetev.

Zmagovavci bodo vedno oni, ki se žrtve ne bodo ustrašili!

Zdaj pa na počitnice! In potem z zagonom k delu!

Per aspera ad astra — po trdnjavi poti do zvezd! —jkc

klanjajo „Slovensko apokalipso“, ki je enako izšla v Tribuni. Pisec Ivo Svetlina se namreč spoprime z narodnosvobodnim bojem in z rodom, kateri je iz njega izšel na tak način, ki sedanjim zaslužnim tovarišem gotovo ne more biti všeč. Za pisca „Slovenske apokalipse“ slovenski partizani niso bili drugega kakor razčlovečena tolpa, ki sicer vzpostavlja brigade, a to ne za boj proti zavojevalcu, marveč za rop in požig ter prastaške orgije. Takole namreč piše:

Nemški glas o spremembi vodstva Narodnega sveta koroških Slovencev

V Svobodni Sloveniji smo poročali, da je bil na zadnjem občnem zboru Narodnega sveta koroških Slovencev namesto dosedanjega predsednika dr. Valentina Inzka izvoljen za novega predsednika dr. Reginald Vospernik.

O tej spremembi v Narodnem svetu koroških Slovencev je nedavno govoril celovški radijski komentator in publicist C. F. Peturnig, ko se je bavil z aktualno manjšinsko politiko na Koroškem.

Njegova izvajanja je v nemščini objavil Naš tednik dne 7. novembra pod naslovom „Leto 1970 v duhu strpnosti?“ in sicer zaradi strpnosti, v kateri je napisan, „ne glede na to ali se z vsako njegovo mislijo strinjamo ali ne.“

Nas zanima v glavnem Peturnigovo gledanje na zadnje osebne spremembe v vodstvu Narodnega sveta koroških Slovencev. Omenja, da je slovenska narodna manjšina na Koroškem dejstvo, s katerim je računati, da mora imeti ta manjšina vse pogoje, da bo „gospodarsko, socialno in kulturno zdrava“ ter pri tem ne sme igrati njeno število prav nobene vloge. Da temu ni tako, je kriva preteklost. Peturnig pravi, da so v deželi vsa nemška društva v pripravah za proslavo zmage pri plebiscitu, ki bodo 10. oktobra 1970, in poudarja, da mu je eden vodilnih Slovencev rekla, da se koroški Slovenci bojijo tega dne. Taka izjava mora po Peturnigu privedi do resnejšega razmišljanja. Nato preide na Narodni svet koroških Slovencev in pravi:

Jasni se. Spoznanje, da izven Boga ni pravega miru, se širi. Iz strahot pretekke vojne in iz neopisnih stisk povojnih razmer se utrjuje prepričanje, da ni drugega temelja za srčno življenje človeka in cele družbe kakor tisti, ki ga je Bog postavil v svojih razodetih zapovedih. Če bodo državniki in narodi šli po poti tega spoznanja, bo prišla svoboda in rešitev tudi za naš narod. Prekrižanih rok ne smemo čakati. Kdor more storiti, da se jasnost pospeši, je dolžan storiti, čeprav ne bi mogel drugega kot o tem govoriti svojemu okolju in z molitvijo podpirati tiste, ki vodijo usodo narodov in držav.

Dr. Gregorij Rožman, Koledar-Zbornik Sv. Slovenije 1952, str. 20

„Hej brigade hitite — smrti vse pokosite — žensko mi ulovite — potem naju sama pustite!“ In potem: „Po Sloveniji smo hodili — delavce smo vzljubili — kužne žene smo jim storili.“ In nato pride najbolj krepak ocivrek: slovenski partizani so tolovaji, saj takole pravi:

„Tolovaji so petindvajsetletnico praznovali — v župnišču so razjahali — s polnimi žepi in hlačami so si odklanjajo podeljevali.“

Pisci protesta so ogorčeni: „Takšne ‘ocene’ slovenskega odpora nismo prebrali v arhivu belogardistične propagande ali v glasilu kakšnega zakonitega lista esesovskih veteranov, marveč v glasilu slovenskih študentov... „Manifest kulturne revolucije“ in „Slovenska apokalipsa“ opozarjata, da družbene skupnosti in narod niso vedno napadeni le s topovi in z letali — mogoče jih je minirati tudi z notranjim razkrojem... Zato proti vsem takim izpadom in poskusom najodločneje protestiramo: demokracija dà — razkroj ne!“

„Sedanjšega predsednika dr. Inzka je zamenjal dr. Vospernik. Odločilne glasove za novega predsednika so dali razumniki.“

Dr. Inzko, prav tako pedagog kot njegov naslednik, je bil angažiran voditelj katoliških Slovencev. Bil je celo pooblaščen, da ustvari sodelovanje z levo usmerjenimi koroškimi Slovenci. To skupno osnovo je pa potem sam razbil z osnutkom programa, ki so ga na Koroškem skoro enodušno zavrnili. V svojem živem prizadevanju, da bi narodni manjšini vcepil več samoža-vesti, je dr. Inzko spregledal, da je bil na tem, da narodno manjšino spravi v gheho. Tako je stopil na pot, ki jo vsaka manjšina, ki je na tako pot usmerjena po sili, hoče takoj zapustiti.

Obnovitev koalicije krščanskih demokratov in socialistov v Italiji

Giovanni Leone, predsednik manjšinske italijanske krščanske demokratske vlade, je v torek 19. t. m. odstopil. S tem je dal predsedniku države možnost za imenovanje stabilne in delazmožne vlade, ki jo zahtevajo razmere v državi z vedno večjimi socialnimi nemiri.

Najboljšo rešitev politične krize lahko prinese državi obnovitev koalicijske vlade krščanskih demokratov z Nemišnjimi socialisti ter republikanci.

V krščansko demokratski stranki so v prejšnjih dneh sicer prišla do izraza notranja trenja med posameznimi skupinami, vendar je bila končno soglasno

Narodne manjšine ne smejo živeti v kletkah kakega ljudskega vrta, ampak si morajo prizadevati, da so živ del skupnosti, ki ji zagotavlja nemoteno rast. Vse narodne manjšine žele priti iz kletk, v katere so hoteli nekateri politiki spraviti koroške Slovence.

To tragično nerazumevanje sedanjega položaja je končno privedlo do osebne spremembe v Narodnem svetu koroških Slovencev.“

Tu komentator pravi, da je „dr. Vospernik, novi predsednik, to nevarnost spoznal. Eden od njegovih ciljev je osvoboditi manjšino ghehojevske miselnosti in tvegati korak naprej. Tu pa bo, kolikor je mogoče sklepati iz Vospernikovih izjav, usmerjen boj k večinskemu narodu na Koroškem (t. j. Nemcem, op. ur.) in ne bo toliko vezan na materinski narod.“

V nadaljnjih izvajanjih govori Peturnig o preteklosti, ki je napravila globok prepad med večinskim narodom v deželi ter narodno manjšino, o podvrženosti Slovencev dolga stoletja nemški kulturi ter o vzniku poznejše kulturne zavednosti med Slovenci. Kulturni razvoj Slovencev da je šel potem naprej in je dobil v poznejših dogodkih v komunističnem bloku nove pobude.

Svoje razmišljanje je pa Peturnig zaključil z ugotovitvijo: „Ena od najvažnejših nalog vsake manjšinske politike je povezati kulturno zavednost manjšine s političnim patriotizmom skupnosti, v kateri narodna manjšina živi. To je bil — kolikor morem spoznati — tudi cilj politike dr. Inzka. Padel pa je, ker je preteklost preveč poudarjal, sedanje možnosti pa napačno presojal.“

Se pravi: Govornik je hotel povedati, da je bil dr. Inzko preveč Slovenec in premalo Avstrijec, dr. Vospernik je pa to, kar po govornikovem mnenju mora biti in je: Navezan bolj na Avstrijo in manj na Slovenijo.

Molk komunističnih oblastnikov v Sloveniji ob 29. oktobru

V Svobodni Sloveniji smo poročali, da je doma sedanja komunistična oblast povsem molčala o 29. oktobru. Nikjer ni bilo nobene proslave, nikjer niso „uradno“ govorili o tem zgodovinskem datumu, pač pa so pošiljali voščila in čestitke komunistom na Češko, ki so prav tedaj proslavljali 50-letnico ustanovitve Českoslovaške države.

Kolikor smo mogli doslej ugotoviti je v slovenskem tisku o 29. oktobru le izšel en članek. Napisal ga je znani predvojni publicist Lojze Ude, ki je tudi lani napisal lep članek o 50-letnici Majske deklaracije in njenem pomenu za slovenski narod.

V članku „29. oktober 1918“ v sobotni prilogi Dela dne 2. novembra Lojze Ude piše naslednje:

Tega dne je bila na ozemlju habsburške monarhije razglašena Država Slovencev, Hrvatov in Srbov. To je dan osvoboditve večine slovenskega naroda izpod tisočletnega nemškega gospodarstva. Še danes pa je ta veliki spominski dan v zgodovini slovenskega naroda zasenčen po srbskem hegemonističnem zgodovinskem konceptu (ta termin je pri nas rabil prvi, če se ne motim, Kerma ner), ki potiska v ospredje 1. december 1918, dan Zedinjenja s Kraljevino Srbijo in Kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev. Ta srbski hegemonistični zgodovinski koncept je obvladoval zgodovinsko in zgodovinski pouk v šoli v javnem življenju ves čas med obema svetovnjima vojnama.

V zgodovinsko slabo obdelanem obdobju prehoda iz Avstrije v Jugoslavijo manjka tudi poglavje, ki bi s političnega in pravnega vidika analiziralo

svobodo, ki jo je imela Slovenija od 29. oktobra 1918 do 1. decembra 1918, nato pa vedno manj do vidovdanske ustave (28. junija 1921), s katero je srbski hegemonizem v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev dobil pravno sankcijo.

Marsikaj je bilo v slovenski publicistiki med obema vojnama napisanega o značilnosti datumov 29. oktobra in pa 1. decembra 1918. Najbolj jasno in odločno pa govori o tem članek „Desetletnica in dve osemletnici“, ki je bil objavljen v Svobodni mladini, 1928, št. 6.-7. Med drugim pravi:

„V 1. decembru 1918 bo slavila slovenska javnost „pravi“ začetek naše politične svobode.“

V dogodkih tega dne pa je treba ostro ločiti dvoje: politično združitev Srbov, Hrvatov in Slovencev iz bivše avstro-ogrskje monarhije s srbsko dr-

žavo samo po sebi in način združitve. Politično združitev samo po sebi bi mogli pozdravljati tudi mi. Način združitve pa odločno odklanjamo. In ravno v načinu združitve je karakteristika tega dne, saj je jasno, da bi na primer, na temelju izpolnjenega ženevskega dogovora (8. nov. 1918) prišlo do dokaj drugačne združitve kakor 1. decembra 1918, čeprav v duhovni atmosferi tistega časa tudi nezadovoljive. Sicer pa je to daljša zgodovina, potrebna točneje analize, ki jo bomo skušali ob času še podati. Dejstvo je, da se je politična združitev Srbov, Hrvatov in Slovencev 1. decembra 1918 izvršila brez vsakih izrecnih garancij za politično svobodo Slovencev kot Slovencev, temveč le kot Jugoslovancev po srbsko imperialističnem razumevanju tega po'ma, ka'eremu je prišla nasproti slovenska svobodomiselnost in katoliška inteligenca z idejo o enem narodu (v znanstvenem pomenu te besede) Srbov, Hrvatov in Slovencev ter tako segla srbskemu imperializmu pod pazduho. Zato vidimo mi v 1. decembru le zarodek vidovdanske ustave (28. junij 1921), s katero je srbski imperializem dobil končno svojo pravno sankcijo. Če torej tako gledamo na 1. december 1918 — pravilnost tega gledanja si bomo upali vedno dokazovati — tedaj slovenska javnost 1. decembra slavi le zaradi tega, ker je pač

tako dekretirano in ker tudi še danes obvladujejo slovensko javnost tisti ljudje, ki so se takrat tako usodno zmotili in grešili, pa nimajo v sebi sile to zmotno in greh priznati in popraviti.

Naš praznik je 29. oktober. Pred desetimi leti na ta dan smo Slovenci proglasili svojo politično svobodo. Res smo še bili polni slabosti in nejasnosti. Kot prvi polkus po 1000-letnem suženjstvu postaviti se zopet na lastne noge, pa se spominjamo tega dne z bridko radostjo v srcu. Spomin na ta dan nam ne pusti mirovati.

Z ustanovitvijo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev za nas kot Slovencev, kot slovenski narod, ni prenehal teči čas. Če ogromna večina slovenske javnosti še vedno tiho boleha na dvomu: ali v spojitve s Srbi in Hrvti v en narod ali v okrepitve slovenske narodne individualnosti, je za nas to vprašanje rešeno brez dvomov. V tem je ena temeljnih razlik med nami in današnjo slovensko javnostjo. Krepitve slovenske narodne individualnosti je po našem mnenju slej ko prej najvažnejše delo bodočnosti. Sodelovanje z drugimi narodi, politična zveza zlasti s Hrvti, Srbi in Bolgari (Makedonci) bo zaradi tega še vedno mogoča. Zlitje v en narod, jezikovno, ali kovanje nekega enotnega jugoslovanskega kultur-

nega tipa — nesmisel! Ne zapravljajmo dragocenega časa.

Nismo sovražniki jugoslovanske ideje, kolikor se razume pod to idejo volja biti s Hrvti, Srbi in Bolgari (Makedonci) v tesnejši politični zvezi kakor pa z ostalimi narodi okrog nas. Istočasno pa poudarjamo, da se moramo Slovenci v sebi okrepiti toliko, da ne bomo več trepetali, če nam bo kdo grozil z „amputacijo“ in da bomo znali iti svojo pot, če se izkaže, da imamo od te politične zveze trajno več hudoga, kakor dobrega. Ta dualizem ni nikaka neiskrenost, temveč je nekaj nujnega in ga je mogoče opazovati v življenju prav vsakega naroda. Noben narod ne živi samo iz sebe, ker je vsak narod le del človeštva. Gre le zato, kje da je težišče, bistvena smer snovanja. Ta je za nas slovensko-narodna. Kakor ni bil obstoj slovenskega naroda zavisen od obstoja avstro-ogrskje monarhije, čeprav so to trdile vse slovenske stranke (razen skupine Prporodašev in pa drugih posameznikov), tako ne sme biti zavisen tudi od obstoja kraljevine SHS ne, tako mislimo.“

Prav je, da se spominjamo 29. oktobra 1918 tudi v socialistični Jugoslaviji kot dneva osvoboditve izpod tisočletnega nemškega gospodarstva in kot začetnega dneva široke, čeprav kratkotrajne politične svobode slovenskega naroda.“

SLOVENCJI PO SVETU

ZDRUŽENE DRŽAVE SEV. AMERIKE

Pismo prijatelja

Vsak teden, ko dobim Svobodno Slovenijo, najprej pogledam, če se je kdo iz Z. D. A. oglasil v Svob. Sloveniji, da bi kaj poročal iz naše dežele. Žal se nobeden ne oglasi. Zato sem se namenil, da napišem nekaj za čitatelje Svob. Slovenije.

Za farane slovenske fare Sv. Križa v Bridgeportu je bilo letos veselo doživljanje. Dne 24. avgusta je mariborski škof dr. Držečnik obiskal našo faro. Čim so štajerci zvedeli za nameravani obisk, so se zmenili, da mu bodo napravili najlepši sprejem. Eden od Primorcev je poskrbel za skupino avtomobilov. Osem se jih je zbralo. Peljali so se počakati prevzvišenega onkraj države Connecticut na mejo New Yorka. Ko se je gospod škof pripeljal z našim župnikom g. Hribčom na mesto, kjer smo ga čakali, je izstopil iz avtomobila. Štajerski rojak, bivši učitelj, mu je izrazil v najlepših besedah dobrodošlico, nato mu je tudi naša vnukinja izrekla pozdrav v imenu faranov. V spomin mu je izročila knjigo z atlasom Amerike. Škof je bil prijetno presenečen nad tako vdanim in prisrčnim sprejemom. Razvrstili smo se z avtomobili. Vsak avto je imel ameriško in slovensko zastavico.

Ko smo se ponoči pripeljali k fari Sv. Križa, je tam čakalo precej faranov na škofa. Gospod Bojnc mu je želel dobrodošlico, nato ga je pozdravila stara pionirka fare Sv. Križa ga. Antolič. V kratkih besedah mu je nanizala zgodovino in obstoj farne cerkve, katero so zgradili požrtvovalni staronase. Lani Prekmurci pred 60 leti. Lepe pozdravne besede mu je spregovorilo tudi brhko dekle in mu ob koncu pozdrava izročila šopek rdečih nageljev. Po sprejemu je žel gospod škof z župnikom v cerkev, kjer nam je podelil blagoslov.

Ker je bil tisti dan precej vroč, nas je prijetno iznenadil prijatelj Franc Bizjak. Povabil nas je v cerkveno dvorano, kjer je imel za nas pripravljeno žganje in pivo, kar se nam je zelo prileglo. Mi smo se odžejali, Franc je bil pa za nekaj dolarjev lažji. Hvala Ti, Franc.

Drugi dan, v nedeljo, je bil prirejen škofu na čast piknik na farovškem vrtu. Udeležba je bila nad vse zadovoljiva. Bili smo vsi veseli, ker je bil gospod škof med nami. Ob tej priliki so se štajerski rojaki slikali z njim. Gospod Bojnc mu je podaril ček za 1.000 dolarjev za pomoč stroškom za proglasitev škofa Antona Martina Slomška za svetnika.

V časopisih smo čitali, da je bil vladika po vseh ameriških slovenskih farah, katere je obiskal, navdušeno sprejet, tako tudi v Kanadi. To je v nekaj letih že drugi slovenski škof, kateri nas je obiskal. Pred njim je bil pri nas ljubljanski nadškof dr. Pogačnik.

Iz Kanade je odšla v Argentino na obisk k bratu ga. Marija Delič s hčerko Zdravko. Ob tej priliki je obiskala naše hčerke Marijo in Bernardo. Svidenje po 12 letih je bilo gotovo prisrčno.

Ker vem, da je prostor v časopisu omejen, končam. Drugič zopet kaj. Lepo pozdravljam hčerke in njihove družine, prijatelje in čitatelje Svob. Slovenije. J. A. naj sporoči, če je dobil poslane časopise A. domovino. Pisal sem tudi L. M., tudi od njega težko čakam odgovor.

Pozdrav urednikom in sotrudnikom!
Frank Zele

PO ŠPORTNEM SVETU

V VI. kvalifikacijski skupini za uvrstitev na svetovno nogometno prvenstvo, ki bo leta 1970 v Mehiki, tekmujejo Belgija, Španija, Jugoslavija in Finska. Jugoslavija, ki je veljala kot velik favorit za to skupino, je dosedaj popolnoma odpovedala. Premagala je Finsko z 8:1, izgubila z Belgijo 0:3 in igrala v Beogradu 27. oktobra s Španijo 0:0. Španci so prišli v Beograd po točko in so v tem uspeli. Igrali so, kot da jih gol ne zanima. Tekma je bila večinoma igrana pred španskimi vrati, a kljub temu niso jugoslovanski igralci ustvarili kaj prida priložnosti za gol.

Povratne tekme bo Jugoslavija igrala prihodnje leto: 26. februarja s Španijo; 4. junija v Helsinkih s Finsko in 19. oktobra z Belgijo v Beogradu.

V Kranjski gori so na Preseki zgradili še novo vlečnico. Dolga je 800 m in ima zmogljivost 900 potnikov na uro. Podjetje, ki gradi novo vlečnico, tudi ureja smučišča; na nekaterih me-

stih teren razčiščujejo in gradijo tekmovalne proge za veleslalom. Smučišča na Vitrancu si je ogledal strokovnjak za smučke proge pri FIS Riccardo Plattner. O smučiščih Kranjske gore je povedal, da so hitra in zahtevna; pohvalno se je izrazil o spodnjem delu prog, vrsto pripomb pa je imel za zgornji del.

Ljubljanska Olimpija je v hokeju dobila nekaj okrepitev, prišli so nekateri Jeseničani in se resno obeta večja borba za osvojitve hokejskega prvenstva med Jeseničani in Ljubljančani.

OBVESTILA

Sobota, 30. novembra 1968:

Zaključek šolskega leta Slov. srednješolskega tečaja združen s proslavo narodnega praznika ob 18. Misli bo podal arh. J. Vombergar. Vabljeni tudi starši.

Sestanek staršev dijakov Slov. srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka v Slovenski hiši ob 16.30 uri. Na sporedu so volitve novega šolskega sveta.

V Slomškovem domu ob 18. uri sestanek mladenk.

Na pristavi v Castelarju ob 16. uri sestanek mladenk.

Nedelja, 1. decembra 1968:

V Slovenski hiši ob 17. uri miklavževanje SDO in SFZ.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi koncert otroškega pevskega zbora z izbranim sporedom.

V Slomškovem domu zaključek šole ob 18. uri. Po sv. maši zaključna prireditve.

V Slovenski hiši ob 16. uri sestanek vaditeljskega tečaja.

Četrtek, 5. decembra 1968:

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi bo ob 20. uri sv. Miklavž obdaroval otroke. Njegov tajnik bo uradoval že od 19. ure dalje.

Sobota, 7. decembra 1968:

V Slovenskem domu v San Martinu zaključek slovenske šole in zvečer miklavževanje.

Nedelja, 8. decembra 1968:

V Slovenski hiši ob 19. uri proslava Brezmadežne. Pripravljata jo SDO in SFZ.

Prihod sv. Miklavža na Pristavo ob 19.30 uri.

12. redni tabor Društva slovenskih protikomunističnih borcev na Pristavi s sv. mašo. Takoj po maši tabor, opoldne asado.

Izlet v Adrogué članov SKA. Ob 11. uri sv. maša, po kosilu spominski

spored za 50-letnico smrti Ivana Cankarja.

Zaključek šole Nartea Velikonje v Hurlinghamu. Ob 17. uri maša msgr. Oreharja v župni cerkvi sv. Marte (fara g. dekana Milavca) nato predavanje g. dr. Jožeta Krivca, zatem pa otroški nastop.

Četrtek, 12. decembra 1968:

V Slovenski hiši ob 17.30 "Slovenski božič v Argentini". Pripravlja ga. Naca Osterčeva s sodelovanjem sester Prijateljstevih.

Nedelja, 15. decembra 1968:

V Slovenski hiši ob šestih zjutraj maša za člane SDO in SFZ, nato izlet.

SDO

SFZ

Vabi vso mladino na sledeče prireditve:

1. decembra ob 17. uri
v Slovenski hiši

MIKLAVŽEVANJE

8. decembra ob 19. uri
v Slovenski hiši

PROSLAVA
BREZMADEŽNE

sv. maša in proslava

15. decembra ob 6. uri
sv. maša v Slovenski hiši

IZLET

Kraj bo objavljen v naslednjih številkah

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare

Redactor: José Kroselj

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intlectual No. 955.451

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1968: za Argentino \$ 2.500.— Pri pošiljanju po pošti doplačilo 100 pesov. Za ZDA in Kanado: 13 USA dolarjev za pošiljanje z letalsko pošto, in 9 USA dolarjev za pošiljanje z navadno pošto.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

Dr. FRANC KNAVS
ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20
Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Francia 952

T. E. 735 ali 516

V petek in soboto od 9—13. ure.

ATENEO DON BOSCO

Humboldt y Bolívar
Ramos Mejía

Vam nuči

DRUŽINSKO KOPALIŠČE

- od torika do petka: od 3 popoldne do 10 zvečer.
- v soboto in nedeljo: od 11 dopoldne naprej.

Pogoji: Vpis DRUŽINE

Dobra volja za krščansko družinsko okolje.

Otvoritev v nedeljo, 1. decembra, ob 3 popoldne.

Vabljeni!

Je to Vaš problem?

Kje dobiti posojilo? Kam naložiti denar?
Predno se odločite, vprašajte v

SLOVENSKI HRANILNICE Z. Z. O. Z.

C. C. SLOGA Ltda.

Bartolomé Mitre 97 T. E. 658-6574 Ramos Mejía

Uradne ure: torek, četrtek, sobota od 16 do 20.

Pravna posvetovalnica, ki jo vodi dr. Vital Ašič, vsako prvo in tretjo soboto v mesecu od 17 do 19.

PO
TO
VA
NJA

EUROTUR
Av. CORDOBA 351 T. E. 82-6077 Bs. As.

TU
RI
ZEM

je vaša potovalna agencija.

Oddelek za Slovence vodi Armando Blažina

OBISČITE EVROPO — poslovno ali kot turisti. SREČAJTE se s svojimi sorodniki in prijatelji. ČAS NI OMEJEN.

V tem letu BREZ vizumov.

VOŽNJA Z LADJO
tja in nazaj 427.50 USA dolarjev

VOŽNJA Z LETALOM
tja in nazaj CELOVEC 940.50 USA dolarjev
TRST 904.10 USA dolarjev

Vse na odplačevanje

25% na račun in 12 ali 24 obrokov z 12% obrestmi

LADJE: G. Cesare — Augustus — Anna C —
Eugenio C — Enrico C

Avenida Córdoba 351
Buenos Aires

Tel.: 32-6070/6077/6078/6079

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público
Pta. baja, of. 3
Cangallo 1642 Buenos Aires
T. E. 35-3827

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Lavalle 2327/33, p. 5o. Of. 10
T. E. 47-4852

Ena kvadra od podzemske
postaje Pasteur

Urađuje ob torkih in četrčkih
od 18. do 20. ure

SLOVENSKA MLADINA
IZ CARAPACHAYA

priredi v soboto, 30. novembra

ZABAVNI VEČER

Igra orkester „ZLATI GLASI“
Na razpoložo mrzel prigrizek
in hladna pijača

Začetek ob 20 Lepo vabljeni

DRUŠTVO SLOVENSKIH
PROTIKOMUNISTIČNIH BORCEV

bo imelo
v nedeljo, 8. decembra ob 10
na Pristavi

12. REDNI TABOR

Ob 9 sv. maša, nato tabor, opoldne
asado za člane, njihove družine in
prijatelje DSPB.

SLOVENSKI DOM

V SAN MARTINU

bo imel

v soboto, 7. decembra ob 17

zaključek slov. šole

po tem zaključku ob 19

prihod sv. Miklavža

(tajnik posluje od 13 do 18)

v nedeljo, 29. decembra, po sv. maši

redni občni zbor